

Henrik Toft (V):

Venstre kan støtte dette lovforslag, lige så vel som vi for et år siden kunne støtte et lignende forslag, hvor der var taget nogle flere ting med.

Agerschou (SF):

Socialministeren har med lovforslag nr. L 33 genfremsat et forslag om forringelse af børnetilskudsordningen, som han ikke kunne få flertal for i efteråret 1982, og som han forhåbentlig heller ikke kan få flertal for i dette efterår.

Når der overhovedet er noget, der hedder børnetilskud, er det en konsekvens af, at der er børn i det danske samfund, og der er faktisk nogle af os, der stadig væk er interesserede i, at der er børn i samfundet. Tilskuddene er et forsøg på nødtorftigt at kompensere for de forskelle i levevilkår, der opstår ved, at nogle vælger at få børn, mens andre vælger ikke at få børn. Det gør man altså i øjeblikket ved at sikre nogle børnefamilier et lidt bedre økonomisk grundlag.

I øvrigt er SF enig – ligesom socialdemokratiet er det – med hr. Fogh Rasmussen fra venstre, der har udtalt, at børnetilskudsordningen burde være langt bedre, end den er i dag. Jeg vil ligesom hr. Torben Lund citere det afsnit i hr. Fogh Rasmussens artikel, der lægger op til en ny børnepolitik fra venstres side:

»Fremtidige generationer vil med rette fælde en knusende dom over os, hvis vi bliver til enøjede statsbogholdere, der forsømmer at afsætte de fornødne midler til børnene, som er Danmarks fremtid.«

Jeg kunne ikke sige det bedre selv!

Ordningen, som den er nu, rører imidlertid ikke ved de grundlæggende årsager til børnefamiliers stadig forringede vilkår. Hertil kræves helt andre initiativer, f.eks. at sikre forældres tilknytning til arbejdsmarkedet, at sikre forældres adgang til uddannelse, at sørge for gode daginstitutioner til overkommelige priser samt at mindske forskellen i boligstandard og boligudgifter.

Lige siden børnetilskuddene blev indført som en kontant ydelse til børnefamilier i stedet for, at beløbet blev trukket fra i de pågældendes skat, har skiftende regeringer haft et godt øje til disse tilskud, når der skulle spares. Gennem 1970'erne er der således sket

stadige forringelser. Det har dels betydet, at realværdien af børnetilskuddene er faldet kraftigt – f.eks. er det almindelige børnetilskud blevet reduceret med over en fjerdedel i tiden fra 1970 til 1980 – dels, at færre og færre familier er berettigede til at modtage denne ydelse. Denne skrue skal efter den konservative regerings opfattelse have endnu en omgang. Hvis socialministerens forslag bliver vedtaget, vil yderligere 65.000 familier helt miste deres tilskud, mens andre 115.000 familier vil få mindre end før. Ved højtidelige lejligheder erklærer stort set alle partier i folketinget sig som tilhængere af at sikre børnefamilier bedre vilkår, men når det kommer til konkret handling, forsøger de så vidt muligt at forringe de gældende ordninger.

SF kan naturligvis ikke medvirke til dette forringelsesforslag. Vi synes desuden, man skal huske på, at samtidig med at regeringen kommer med denne slags initiativer, lover statsministeren i sin åbningstale bedre vilkår for aktieejere og lavere skat for de allermost velbærgede i vort samfund. Det er enestående hyklerisk. Hensigten med regeringens politik er klar nok: de rige skal forkæles, mens de, der i forvejen har fået ringere levevilkår, skal have endnu en omgang.

Birgith Mogensen (CD):

Besparelser også på det sociale budget er nødvendige, men samtidig drejer det sig om ikke at ramme de svageste grupper i befolkningen. Lovforslag nr. L 33 er et godt eksempel på, at dette besparelsesprincip kan praktiseres. Ingen kan med rette hævde, at familier, der har en samlet socialindkomst på over 168.000 kr. kan betegnes som økonomisk svage i vort samfund. Derfor finder CD det rimeligt, at børnetilskud for den del af socialindkomsten, der overstiger 168.000 kr. grænsen, yderligere nedsættes med 4 pct. Hidtil har reduceringssatsen været 6 pct. Denne sats ønskes forhøjet til 10 pct., hvilket CD kan tilslutte sig.

Tove Niemann (FP):

Forslaget om ændring af lov om børnetilskud og andre familieydelse kan vi fra fremskridtspartiets side tilslutte os. Det har altid været fremskridtspartiets politik, at almindeligt børnetilskud skulle afskaffes helt, og i stedet skulle der en højere skattefri bund-